

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 857/2024
09.07.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Светлане Томић Јокић, председника већа, Бојане Пауновић, Милене Рашић, Александра Степановића и Татјане Вуковић, чланова већа, са саветником Врховног суда Немањом Симићевићем, као записничарем, у кривичном предмету окривљене АА, због кривичног дела угрожавање сигурности из члана 138. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљене АА – адвоката Марка Јовановића, поднетом против правноснажних решења Основног суда у Прокупљу К. бр. 13/23 од 22.01.2024. године и Кв. бр. 9/24 од 28.05.2024. године, у седници већа одржаној дана 09.07.2024. године, једногласно је донео:

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљене АА – адвоката Марка Јовановића, поднет против правноснажних решења Основног суда у Прокупљу К. бр. 13/23 од 22.01.2024. године и Кв. бр. 9/24 од 28.05.2024. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Прокупљу К. бр. 13/23 од 22.01.2024. године, одбијен је као неоснован захтев браниоца окривљене АА – адвоката Марка Јовановића, за надокнаду скривљених трошкова одбране на терет оштећеног од 28.11.2023. године.

Решењем Основног суда у Прокупљу Кв. бр. 9/24 од 28.05.2024. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљене АА – адвоката Марка Јовановића, изјављена против решења Основног суда у Основног суда у Прокупљу К. бр. 13/23 од 22.01.2024. године, па је наведено решење потврђено.

Против наведених правноснажних решења, захтев за заштиту законитости је поднео бранилац окривљене АА – адвокат Марко Јовановић, због повреде закона из члана 261. став 2. тачка 7), члана 263. став 1. и 2. и члана 441. став 4. ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји захтев као основан, укине другостепену одлуку и списе предмета врати другостепеном суду на поновно одлучивање.

Врховни суд је након испитивања поднетог захтева за заштиту законитости у смислу одредби члана 487. ЗКП, доставио примерак захтева за заштиту законитости јавном тужиоцу Врховног јавног тужилаштва, сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења јавног тужиоца Врховног јавног тужилаштва и браниоца окривљене, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажна решења против којих је поднет захтев за заштиту законитости, па је након оцене навода у захтеву браниоца окривљене, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљене АА – адвоката Марка Јовановића је неоснован.

Указујући на повреду закона из члана 441. став 4. ЗКП бранилац окривљене у захтеву за заштиту законитости истиче да је оштећени као сведок уредно позиван на рочишта заказана дана 27.04.2023. године, 27.06.2023. године и 01.08.2023. године, да се на ове позиве није одазвао, због чега су рочишта одложена, а изостанак није оправдао, те је захтев да се ови скривљени трошкови надокнаде окривљеном истакнут током поступка. По оцени браниоца, суд је морао да донесе у смислу члана 263. став 2. ЗКП посебно решење којим ће одлучити да ли је захтев основан и у којој висини, међутим, и првостепени и другостепени суд су овакав захтев одбране одбили као неоснован, дајући веома креативан став да суд није могао посебним решењем да одлучи о постављеним трошковима, јер није донео посебно решење о тзв. скривљеним трошковима за рочишта која је навео бранилац, те стога суд не може након пресуђења одлучивати о таквим трошковима, не наводећи разлоге, односно оцену зашто оштећени у овој правној ствари не треба да сноси скривљене трошкове, те суд још наводи да се ради о решеној ствари, и да се о томе не може одлучивати. По оцени браниоца, на овај начин су повређене одредбе члана 261. став 2. тачка 7. и члана 263. став 1. и 2. ЗКП.

Одредбом члана 263. став 1. ЗКП је прописано да окривљени, оштећени, оштећени као тужилац, приватни тужилац, бранилац, законски заступник, пуномоћник, сведок, вештак, стручни саветник, преводилац, тумач и стручно лице, без обзира на исход кривичног поступка, сnose трошкове свог довођења, одлагања доказне радње или главног претреса и друге трошкове поступка које су проузроковали својом кривицом, као и одговарајући део паушалног износа, док је ставом 2. истог члана прописано да о трошковима из става 1. овог члана се доноси посебно решење, осим ако се о трошковима које сноси приватни тужилац и окривљени решава у одлуци о главној ствари.

По оцени Врховног суда, нижестепени судови су у конкретном случају правилно поступили када су одбили захтев браниоца за доношење решења којим би обавезали оштећеног да сноси скривљене трошкове. Ово из разлога што је цитираним законским одредбама прописано да се о скривљеним трошковима из члана 263. ЗКП, доноси посебно решење, из чега произилази да је о предметним трошковима морало бити одлучено на заказаним главним претресима дана 27.04.2023. године, 27.06.2023. године и 01.08.2023. године, на која оштећени није приступио, а свој недолазак није оправдао, доношењем посебних решења којима би се оштећени обавезао да сноси трошкове одлагања наведених главних претреса и на која решења би затим оштећени имао право жалбе. Самим тим, о скривљеним трошковима оштећеног није могло бити одлучено након пресуђења, како је то захтевао бранилац окривљеног, а чији захтев су

одбили нижестепени судови, а чињеница на коју се бранилац позивао, да је накнаду трошкова тражио у завршној речи (након закљученог доказног поступка), није од утицаја на доношење другачије одлуке.

Са изнетих разлога, налазећи да побјаним решењима није учињена повреда закона из члана 441. став 4. у вези члана 261. став 2. тачка 7) и 263. став 1. и 2. ЗКП, на коју се неосновано указује захтевом за заштиту законитости браниоца окривљене АА, адвоката Марка Јовановића, Врховни суд је захтев браниоца окривљене у овом делу одбио као неоснован.

У осталом делу захтева бранилац окривљеног истиче да су судови предметним решењима своје одлуке учинили неразумљивим, чиме суштински указује на повреду закона из члана 438. став 1. тачка 11) ЗКП. Како наведена повреда одредбе ЗКП не представља законски разлог због којег је, у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, дозвољено подношење захтева за заштиту законитости окривљеном и његовом браниоцу, то се овај суд у разматрање и оцену наведене повреде није упуштао.

Са свега изложеног, а на основу одредаба члана 491. став 1. ЗКП, донета је одлука као у изреци ове пресуде.

**Записничар-саветник,
Немања Симићевић, с.р.**

**Председник већа-судија,
Светлана Томић-Јокић, с. р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**